

عنوان مقاله:

ارزیابی مطلوبیت سبد غذایی گیاهی از منظر ابعاد زیست محیطی و مقایسه آن با سبد غذایی رایج جامعه ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت آب و آبیاری، دوره 11، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی محمدی - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی آب، گروه مهندسی آب، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

محمد ابراهیم بنی حبیب - استاد، گروه مهندسی آب، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

سامان جوادی - دانشیار، گروه مهندسی آب، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حسین یوسفی - دانشیار، گروه انرژی های نو و محیط زیست دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

حامد پورآرام - دانشیار، گروه تغذیه جامعه، دانشکده علوم تغذیه و رژیم شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

Timothy O Randhir. - استاد، گروه حفاظت محیط زیست، پردیس علوم طبیعی، دانشگاه ماساچوست، آمهرست، آمریکا.

خلاصه مقاله:

تولید و مصرف غذا، یکی از ابعاد مهم تاثیر کشاورزی بر منابع آب محسوب می شود. از این رو تغییر سبد غذایی خانوار به طور مستقیم می تواند بر وضعیت منابع آب تاثیر گذارد. در این پژوهش از شاخص های ردپای آب و کربن برای تعیین مطلوبیت دو سبد غذایی گیاهی و رایج جامعه استفاده شد. نتایج نشان داد که اگرچه شاخص بحران آب سازمان ملل (UN/WCI) با تغییر سبد غذایی رایج جامعه به سبد غذایی گیاهی همچنان بحران شدید آبی را نشان می دهد اما ترویج و انتخاب سبد غذایی گیاهی، می تواند منجر به کاهش فشار بر منابع آب و محیط زیست ایران شود. سبد غذایی رایج و سبد غذایی گیاهی به ترتیب ردپای آبی معادل ۷/۶۲ و ۳/۵۶ میلیارد مترمکعب/سال برای کشور به همراه دارد. سبد غذایی گیاهی با تولید ۵/۲۰۵ میلیون تن CO₂ در سال، نزدیک به ۹/۳ میلیون تن CO₂ کم تری نسبت به سبد غذایی رایج تولید می کند. درحالت کلی سبد غذایی گیاهی سبب کاهش ۱۰ درصدی ردپای آب مصرفی و کاهش تقریباً ۲ درصدی ردپای کربن تولیدی نسبت به سبد غذایی رایج جامعه می شود. در بررسی سهم گروه های غذایی سبد گیاهی از منظر ردپای آب مصرفی، گروه حبوبات و مغزها (۳۸٪) و از منظر ردپای کربن تولیدی، گروه سبزیجات (۲۷٪) بیشترین تاثیر را بر منابع آب دارند. نتایج این تحقیق توصیه می کند که با تغییر سبد غذایی رایج جامعه ایرانی به سبد غذایی گیاهی، گروه های غذایی میوه ها و سبزیجات سهم بیش تری را در وعده های غذایی مصرفی داشته باشند و بجای آن از مصرف انواع گوشت ها و نان و غلات (به ویژه برنج) کاسته شود.

کلمات کلیدی:

ایران، ردپای آب، ردپای کربن، UN/WCI

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1265629>

